

244 Tiszelt Szerkesztőség!

Glück Frigyes emlékezete

A Magyar Nemzet közölte: utcát neveztek el Glück Frigyesről és egyben röviden ismertette a neves szállodás és vendéglős érdemeit is. A hír a közzétett fogalmazásban félreértésre adhat okot, s ezért kiigazításra, s egyben kiegészítésre is szorul.

Glück Frigyesről valóban neveztek el utcát, pontosabban: egy *erdei sétautat* a II. kerületben, az itteni erdőrészben. Ez az elnevezés azonban nem mostanában történt, hanem csaknem fél évszázaddal ezelőtt. 1929-ben ugyanis Glück Frigyes áldozatkészségéből létesült a ma is álló pompás *Árpád-kilátó* a *Látóhegyen* (régőbbi nevén: *Gugger-hegyen*). A terméskőből rakott, székely stílusú építmény *Friedrich Loránd* építész-mérnök, műgyegetemi tanár alkotása, aki több építészeti pályadíjat is nyert. A kilátó építését követően az odavezető erdei sétautak is hangulatosabbá váltak a kis kilátóteraszokkal és a hegyoldalba beépített padokkal. Ezért az áldozatkészségért nevezték el róla a mai *Fenyőgyöngye* vendéglőtől induló, s a látóhegyi kilátóhoz, majd onnan a *Kecskehegy sziklás* oldalában a *Határnyeregbe* és tovább a *Vadaskert* alján *Hűvösvölgybe* vezető sétautat *Glück Frigyes útnak*. Ezt a budapesti térképek is feltűntetik. A korabeli turistakalauz is már ezen a néven említi.

Glück Frigyes erre a megtiszteltetésre, hogy emlékét az általa annyira szeretett budai hegyekben megörökítsék, már korábban is rászolgált. Jelentős szerepe volt ugyanis a *János-hegyi Erzsébet kilátótorny* létrehozásában is. Itt annakelőtte egy, a főváros tekintélyéhez nem méltó, már rozoga állapotban lévő faalkotmány állott. Helyébe egy ide illő, időtálló kilátó építését a Magyar Turista Egyesület már a múlt század utolsó éveiben kezdeményezte, de létrehozása sokáig elhúzódott. 1902-ben a nemzetközi kongresszusra Budapesten összegyűlt szállodások és vendéglősök körében Glück Frigyes — aki a Magyar Vendéglősök Országos Szövetségének is elnöke volt — eredményes gyűjtést végzett, tekintélyes összegű saját adományát is figyelembe véve. A főváros is nagy áldozatkészséget tanúsított, mert az összegyűlt összegnek a többszörösére volt szükség. Valószínűleg ezért, anyagi okokból húzódott el a szép terv megvalósítása, s csak 1910 szeptemberében került sor átadására, amely ünnepélyes keretek között folyt le. A remekművű kilátótorny *Klunzinger Pál* és *Schulek Frigyes* tervei szerint épült. *Klunzinger* vezette az építkezést is.

Glück Frigyes tehát *nem a János-hegyi és a látóhegyi kilátó vendéglőt alapította* — amint ezt a lapban megjelent hír közli —, hanem magukat a *kilátókat*. A félreértésre valószínűleg az adott okot, hogy közvetlen a látóhegyi kilátó alatt működött a II. világháború előtt egy közkedvelt kiosk (ma sajnos csak a helye és némi romja látható), s a János-hegynek is híres vendéglője volt. Ez utóbbi lenn állott a csúcs alatt, közel a *Libegő* mai felső állomásának a helyéhez. A fővárosban folyt harcok során elpusztult. Új nem épült. Ezért szorong jelenleg a vendéglő a kilátótorny aljában. Történetének érdekessége, hogy a művészi kivitelű erdei faépület eredetileg az *1885. évi országos kiállítás egyik pavilonja* volt. A közalapítványi uradalmak kiállítási anyaga volt benne elhelyezve. *Trefort* Ágoston kultuszminiszter, aki nagyon szerette a helyet, megvette és a fővárosnak ajándékozta, azal a feltétellel, hogy itt állítsák fel. Ez meg is történt. A felszállítás és újra felállítás jelentős költséggel járt. Ezzel a törvényhatósági bizottság közgyűlése is foglalkozott. Ugyancsak foglalkozott a közgyűlés az épületnek vendéglő céljára való bérbeadásával, illetőleg a bérlő kijelölésével (1886. május 26-i ülés). Az első bérlő *Mikán János* volt, aki kísérletképpen egy évre kap-

ta bérbe, száz forint bérleti díj ellenében. A főváros a kilátótorny felavatása alkalmával 48 000 korona költséggel kibővítette és tataroztatta a vendéglőt. Régi közéletünk több neves személyisége megfordult benne. Glück Frigyes 1904-től 1910-ig a *Svábhegyi Egyesületnek* is elnöke volt és ilyen minőségében díszes kőpadokat állított fel a hegy egyes szép pontjain.

Mint szakmája kiváló képviselőjéről, megemlítendő még, hogy *pincériskolát* is alapított, továbbá *pincérszakosztókat* adott ki magyar—angol, magyar—francia és magyar—német nyelven. Szenvedélyes műgyűjtő is volt és áldozatkészsége megnyilvánult abban is, hogy az *Iparművészeti Múzeumot* is jelentős adományokkal gazdagította. Tevékeny tagja volt a fővárosi törvényhatósági bizottságnak is.

Pápa Miklós dr.